

Modlitwa predy džjecjazeje Wucjby.

Lubj nebeski Wotze! Tebi bhdj. Cjessz, Djak a Kwasba
 sa tu wulku Dobrotu, so mojemh na džjecjazu Wucjbnu
 romadu pſchindj. Twoj lubj Sshn je ſlubil, so ze
 bes thmi bhcj, kiž ſu we jeho Meni ffromadjeni. Do-
 kelj da tež m̄ ſo wjeho Meni njetk ffromadjili ſimh, da
 nech ſchak tež ſu nasche Wutroby a Mhſlje jemu zhlje
 podate, a na jeho bojske Wucjbnu prawje ſedjblive, ſo
 bhcimh ſnich twoju ſwjatu Wolu poſnali, po tej ſamej
 ſwoje Žiwenje wedli, a tak twojej Nadu wujiwali. A
 dokelj th, Bojo, ſe ſwojej Dobrotu jeno thm bliſko ſy,
 kotsij tebe wutrobnje ſubuja a poſluchaju: do ſposhcj,
 ſo bhcimh tež m̄ ſtajnje cje wutrobnje ſubowali, a
 twojej ſwjatej Woli poſluschni bhl, tak, ſo bhl ſo th
 ſe ſwojej Nadu tež knam pſchiblijowacj, a nas pſches
 Krhſtuſa įonowacj mol.

Ssami wot ſo ſimh m̄ k Dobremu nefswoſni a
 nekmani, k Šlēmu pak hotowi a ſpjeſchni. Tehodla zht
 th pſches ſwojeho ſwjateho Ducha naſch Rosom roſ-
 ſwjecjici, ſo bhcimh twoje Wucjbnu derje poſnali: Th
 zyl naſch Pomjatk poſhlnicj, ſo bhcimh je Cjaz Žiwenja
 wobkhowali: Th pak zyl tež naſchu Wolu k Poſluschnoszi
 wobrocjici, ſo bhcimh twoju Wolu niž jeno wedjili, ale
 tež cjinili a tak, jako twoje ſube Džecji, tebi ſpodobni
 bhl. Haj, Wotze, daj pſches ſwoju Nadu, ſo bhcimh
 wſcheszjanskich Wucjbach prawje roſwucjeni a ſwjeru k Po-
 bojnosczi a kſcheszjanskemu Žiwenju ſdjerjeni bhl. ſposhcj
 naſchim Starſhim a Wucjerjam mudru Scjerpliwoſz ſna-
 ſchej Sſlaboſju, a ſaplacj jim ſchitku Luboſz, kotrui nam
 wopokaja. Pojonuj naſchu ſubu Woſchnoſz, ſo bhl kojjdh
 pod jejnym Schuzom cjie a poſojne Žiwenje wes; mol we
 Bohabojasnosczi a Potsiwoſzi, Jezom Krhſta dla. Hamen.